כו., ג) נוה סוה"ד רש"לן,

ד) [במלבר ט], ד

הגהות הב"ח

(h) רש"י ד"ה אמר ר' אבהו וכו' אשת איש הא ודאי איסור: (ב) ד"ה

איסור מוסיף וכו׳ על מי טיסור נווסיף זכר על נוי שהיתה מותרת עליו: (ג) ד"ה אלא וכר׳ רשעים

חמורים: (ד) תום' ד"י

איסור וכו' שאין זה שס אחד: (ה) ד"ה ותו וכו'

אשת איש נידון בחמותו

החמורה וליכה:

לו א מיי׳ פי״ז מהלי איסורי ביאה הלכה ח ופ"ד מהלכות שגגות הלכה :6 לח בג מיי פ״ט

מהלכות : מקדש הל' יב: למ ד מיי פי״א מהלכו׳ סמג לאוין שכו:

איםור כולל הוא. וא"ת ודלמא ר' יוסי אית ליה נמי איסור כולל ואומר ר"י דקסבר דאשת איש ונעשית חמותו נמי איסור

> באיסור כולל ל"ל דאשת איש ונעשית חמותו לא חשיב איסור כולל אע"ג דאיתסר בשאר קרובות כיון שאין (י) שם אחד כי היכי דלא תקשה דרבי יוסי אדר' יוסי והא דחשיב איסור כולל בעל מום ששימש בטומאה דמעיקרא שרי באכילה ואסור בעבודה איטמי ליה מגו דאיתסר באכילה איתסר נמי בעבודה חכילה ועבודה חשיב נמי שם אחד דשניהם נאסרו בלשון קריבה דבעבודה כתיב כל איש אשר בו מום לא יגש להקריב לחם וגו׳ (ויקרא כא) ובאכילה בטומאה כתיב איש איש אשר יקרב מכל זרעכם וגו׳ ושם כב) דמיירי באכילה כדאמרינן בפ"ב דמעילה (דף י:) ובובחים (דף מה:) ומיהו איסור מוסיף אומר ר"י דחשיב אפילו כשאין השמות שוין כדמוכח בפ' אמרו לו (כרימות יד:) גבי הבא על בת בתו חייב משום כלתו כו' ואין להאריך כאן:

ותן חמותו ונעשית אשת איש איסור מוסיף הוא. בקונטרס לא גרס ליה דאפילו חייל עליה איסור אשת איש נידון (ה) בחמורה וליכא למימר דמשמע ליה נידון בחמותו ולא חל כלל איסור אשת איש ואם לא התרו בו משום חמותו אלא משום אשת איש פטור דהא בפרק הנשרפים (סנהדרין דף פא. ושם) פריך רב אדא בר אהבה וליתרו נמי משום איסור אשת איש דהא א"ר אבהו מודה רבי יוסי באיסור מוסיף ומשני ליה התם אדא ברי אטו בתרי קטלי קטלת ליה משמע בהדיא דחל איסור אשת איש אלא משום דנידון בחמורה ור"ת אומר דשפיר גרם ליה וטעי הכא כדהוה טעי התם רב אדא בר אהבה והוה סבור דנידון בחמותו משום דלא חייל עליה איסור חשת איש ולח חש לתרך כיון דע"כ לריך לשינויה החרינה משום קושיא קמייתא:

אלא אמר רבא מעלה כו'. לפי המסקנא דהכא לא אינטריך לר' אבהו למימר דמודה ר' יוסי

באיסור מוסיף מ"מ בהנשרפים (ג"ז שם) מייתי מדרבי אבהו משום דהאמת הוא דמודה ר' יוסי באיסור מוסיף כדמשמע בפ' אמרו לו (כריתות דף יד: ושם) גבי א"ר יוסי אם עבר זקן וגשאה חייב עליה משום אשת אב

משום הכי אינטריך ליה לרבי אבהו לאסוקי הכי: בין רשעים גמורים. פירוש אלל רשעים כמותו לפי שאין קוברין 'רשע אלל לדיק ולא כמו שפירש בקונטרס לקוברו אלל נסקלים ונשרפין ור"ש סבר דאע"פ שיש בעבירה זו שני איסורין כיון דלא מיחייב אלא חדא אין קוברין אותו אצל רשעים גמורים: בעד מום ששימש בשומאה. הא דלא נקט זר כדנקט לעיל היינו משום דאטומאה לא הוזהרו זרים אלא כהנים דכתיב דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו וגו׳ (ויקרא כב) והא דקאמר טומאה לכל נאסרה היינו אפי׳ בעלי מומין:

במאי סתם הלכך אין כאן אלא משום זרות: ששימש בטומאה. בקרבן לבור קאמר שדוחה הטומאה וכן זר ששימש בשבתש ויש כאן משום טומאה ואזהרתיה מוינזרו מקדשי בני ישראל ולא יחללו (ויקרא כב): אלל סמימים הוסרה. דראוים לעבוד דילפינן מבמועדוף אפי׳ בטומאה (פסחים דף שו): זר שאכל. מליקת הכהנים: חייב שחים. משום זרות ומשום נגילה דקרגן הנאכל לכהנים זר האוכלו עובר משום וזר לא יאכל כי קדש הם (שמות כט) ולאו היינו אוהרה דמעילה דכל שיש בו שעת היתר לכהנים אין בו מעילה [מעילה ב.]: לכהנים הוחרה. בחטאת העוף:

כולל הוא דמגו דאיתסר בשאר קרובות וקתני דנידון באשת איש ומיהו

מהן נאסרה על כולן משום אשת אח ועכשיו ניתוסף איסור עליה לגבי אר"י דלההוא לישנא דלקמן דסבר רבי חייא דרבי יוסי מחייב תרתי אמר ר' אבהו מודה ר' יוםי אבאיסור מוסיף תינח היכא דנשא חי ואח"כ נשא מת מגו דאתוםף איםור לגבי אחים אתוסף איסור לגבי דידיה כהנים הותרה לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום זרות ויש כאן משום שבת התחיל בר קפרא לדון שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש הותרה אין כאן אלא זרות בעל מום ששימש במומאה רבי חייא אומר יחייב שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת קפץ ר' חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי שתים קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת התחיל ר"ח לדון מומאה לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל כהנים תמימים הותרה לכהנים תמימים הותרה

אלא היכא דנשא מת ואח"כ נשא חי מאי איסור מוסיף איכא וכ"ת מגו דאיתסר בכולהו אחוותא האי איסור כולל הוא אלא אמר רבא מעלה אני עליו כאילו עשה שתים ואינו חייב אלא אחת וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן מעלה אני עליו כאילו עשה ב' ואינו חייב אלא אחת מאי נפקא מינה יילקברו בין רשעים גמורים ובפלוגתא דאיתמר זר ששימש בשבת רבי חייא אומר יחייב שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת ייקפץ רבי חייא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי שתים קפץ בר קפרא ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת התחיל רבי חייא לדון שבת לכל נאסרה כשהותרה במקדש אצל

ולא לבעלי מומין יש כאן משום בעלי

מומין ויש כאן משום מומאה התחיל בר

קפרא לדון מומאה לכל נאסרה כשהותרה

במקדש הותרה אין כאן אלא משום בעל

מום זר שאכל מליקה ר' חייא אומר יחייב

שתים בר קפרא אומר אין חייב אלא אחת

קפץ רבי חייא ונשבע העבודה כך

שמעתי מרבי שתים קפץ בר קפרא

ונשבע העבודה כך שמעתי מרבי אחת

התחיל רבי חייא לדון נבלה לכל נאסרה

כשהותרה במקדש אצל כהנים הותרה

לכהנים הותרה ולא לזרים יש כאן משום

זרות ויש כאן משום מליקה התחיל בר

קפרא לדון נבלה לכל נאסרה כשהותרה

במקדש הותרה אין כאן אלא משום זרות

במאי

היתה אסורה לכל העולם משום אשת איש נשא זה את בתה אין איסור זה ראוי להוסיף עליה עם אחרים דנימא מגו דחייל עלייהו ליחול גמי עליה דהאי דחמותו ונעשית אשת איש (א) ודאי איסור מוסיף הוא שמתחלה אסורה לזה ומותרת לכל העולם נעשית אשת איש איתוסף האי שם עלה לגבי כ״ע ומגו דחייל עלייהו חייל נמי לגבי דהאי. והאי דקאמר רבי יוסי נידון בחמותו משום דבמיתות עסקינן ואי אתה יכול להמיתו בב׳ מיתות הואיל ושתיהן עליו ידון בחמורה אבל אם היה שוגג היה חייב ב' חטאות: **חינה נשא חי**.

אחיו כו': חלא היכא דנשא מת.

דאיסור אשת אח קדים עליה דהאי

ואח"כ נשא אחותה מאי תוספת איכא

עלה דקמייתא לגבי אחריני דנימא

מגו: וכי סימה מגו. דבהנך נישוחין

דבתרייתא מתסר האי גברא בכולהו

אחוותא משום אחות אשה דעד השתא

הוו שריין ליה איתפר נמי משום האי

שמא גופיה עלה דקמייתא שהיא אשת

אחיו האי לאו איסור מוסיף הוא דהא

עלה דקמייתא לא איתוסף איסור

לגבי אחרינא אלא איסור כולל הוא

דכייל לה לקמייתא בשם אחות אשה

מגו דחייל על אחותה: איסור מוסיף

כשהאיסור מוסיף על החתיכה לחוסרה

על מי (3) שמותרת עליו. איסור

כולל שהאיסור חל על חתיכות אחרות

ואותה גוררת לזו עמהם על ידי מגו:

ואית דגרסי הכא ותו חמותו וגעשית

חשת חיש חיסור מוסיף הוח. ושיבוש

הוא בידם ואע"ג דודאי איסור מוסיף

הוא לאו פירכא היא דודאי אית ליה

לר׳ יוסי איסור מוסיף כגון אשת איש

חל על איסור חמותו ותרוייהו איסורי

עליה והא דקאמר ונידון בחמותו משום

דוו היא החמורה דאי אמרת נידון

בחשת חיש חם כן חין זה חיסור

חל על איסור אלא איסור מבטל

איסור: אלא אמר רבא.

לית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור והא דקאמר לעיל [ע"א]

חייב עלה משום אשת את ומשום אחות אשה לאו בשוגג לחייבו שתי חטאות אלא במזיד וליעשות רשע גמור ולקברו בין רשעים (ג) גמורים

שהרשע נקבר אלל רשעים דתנן בסנהדרין (דף מו.) שתי קברות היו מתוקנין לב"ד א' לנהרגין ולנחנקין וא' לנסקלין ולנשרפין והכא נמי אע"ג דהאי לאו מחייבי ב"ד הוא הואיל ועבד תרתי קברינן ליה גבי

נסקלין ונשרפין: חייב ב'. ב' איסורי קחשיב דהא משום זרות אין כאן

חטאת דהא על זדונו מיתה בידי שמים הוא ואין חייב חטאת אלא על שגגת כרת: מרבי. רבינו הקדוש: כשהותרה במקדש הותרה.

שאר אחיו ומגו דחייל שם אשת אח

עלה לגבי שאר אחיו שהיתה מותרת

להם חל נמי השם הזה לגבי דידיה

ואע"ג דאסירא עליה וקיימא. אבל

אשת איש ונעשית חמותו מתחלה

אמר רבי אבהו מודה ר' יוםי באיסור מוסיף. שהוא חל על איסור

כגון איסור אשת אח דמוסיף הוא שבתחלה כשנשא זה את אחותה וזו

פנויה נאסרה עליו משום אחות אשה ומותרת לכל אחיו נשאת לאחד

דאחות אשה קדים ואח"כ נשא מת אתי איסור אשת אח חייל כדפרישית מגו דאיתוסף איסורא דהאי שם לגבי

מודה ר' יוסי באיסור מוסיף. הלכך חמותו ונעשית אשת איש אף על ונפטית משת מיש מף על גב דאיכא איסור מוסיף, דאתוסף איסורא דאשת דחתוסף חיסורה דחשת חיש אכולי עלמה הפילו

מוסף רש"י הים הכוכי עלנות הפיכו הכי נידון בחמותו משום דחמורה היא, אבל אשת איש ונעשית חמותו ליכא לא כולל ולא מוסיף (כריחוח יד:).